

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 111/2020

28.01.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... Села, СО ..., са пребивалиштем у ..., чији је пуномоћник Љубомир Чимбуровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4269/17 од 13.02.2019. године, у седници већа одржаној 28.01.2021. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4269/17 од 13.02.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4269/17 од 13.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 28039/16 од 22.06.2017. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде штете по основу мање исплаћене зараде за период од 01.09.2003. године до 01.02.2007. године, исплати укупан износ од 455.243,00 динара, са законском затезном каматом на појединачно утврђене месечне износе у изреци од доспелости, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 193.310,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4269/17 од 13.02.2017. године, преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев у целости.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права, уз предлог да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члана 395. ЗПП (у ревизији је погрешно означен члан 404. важећег ЗПП – а).

Решењем Р4 94/19 од 05.12.2019. године, Апелациони суд у Београду је предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4269/17 од 13.02.2019. године, у смислу члана 395. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној зато што је спорно правно питање везано за конкретно чињенично стање и решавање спорног односа странака. Нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права нити су у ревизији понуђени одговарајући докази о томе, а побијана пресуда је у складу са досадашњом судском праксом и правним схватањима израженим у одлукама нижестепених судова и ревизијског суда (одлука Врховног касационог суда Рев2 305/11 од 20.04.2011. године и одлука Рев II 6555/10 од 28.09.2010. године).

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према прелазној одредби члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама важећег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), а који није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се са одредбама овог закона. Поступак у овој правној ствари је започет пре 01.02.2012. године, као дана ступања на снагу важећег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), тако да се примењују одредбе ранијег ЗПП - а („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09). Међутим, члан 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), који се односи на новчани лимит за оцену дозвољености ревизије, прописује као изузетак да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

У конкретном случају, тужба ради накнаде штете поднета је 22.06.2005. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 455.243,80 динара. Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 13.02.2019. године.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра о средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу чл. 395 и 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић